

*или не си стоя на -та, un. se dédire; 14. не стоеше на -та си и глоба за то, le dédit; 15. споредъ -та и отговорътъ, à brusquin brusquet *m*; 16. высоворарны -мы, pl. de grands mots; 17. забыкалие съ -мы, la circonlocution; 18. злоупотрѣбене на -мытѣ, la catachrèse; 19. знае много -мы, un. réonder; 20. извиване -мы, fig. pointe d'esprit, f; 21. натоварвамъ съ лошы —, va. se déborder en injuries; 22. натрупвене -мы за единъ изговоръ, le datisme; 23. относлѣ като каза тъя —, à ces mots; 24. прилика -мы въ различни езыци, la paronomasie; 25. поправяне -мы въ риторика, l'épanorthose *f*; 26. различни — съ други, Gram. le paronyme; 27. прѣмѣстеване -мы, Gram. l'inversion *f*; 28. прѣносъ -мы, le commérage; 29. прѣнасянъ -мы, va. commérer; 30. прѣобрѣнуване -мы, Gram. l'hyperbole *f*; 31. распрѣснувамъ -мы, va. faire courir; 32. скрыты —, mots couverts; 33. съ малко -мы, adj. à demi-mot, en racourci.*

Думамъ (*иззвамъ*), un. dire; || (*иѣкому, за*), parler (à, de).

Думане, sn. façon de parler, de s'exprimer.

Думень, adj. verbal, littéral; -мно, -lement.

Думка, sf. le dit; || fam. la dictation.

Думо-иззвивачъ, sm. fam. un phrasier et phraseur.

— производенъ, adj. étymologique.

— производство, sn. l'étymologie *f*.

— прѣпиране, sn. la logomachie.

— съчинене (*синтаксисъ*), sn. Gram. le syntaxe.

— тълковачъ, sm. le dictionnaire.

Думъ, sm. le fourré.

Дуо *n* и **Дуетъ**, m. Mus. le duo.

Дупка, sf. le trou, ouverture *f*, pertuis *m*, déchirure *f*; 1. le creux, cavité *f*, jour *m*, oeil *m*, bouche *f*, boulin *m*; 2. la grotte, bouge, brèche *f*, fort *m*; 3. (*прозоръ*), l'évent *m*, orifice *m*, gorge *f*, gueule *f*; 4. Anat. la fosse; 5. Milit. la trouée; 6. (*игра*), la fossette; 7. (*за гвоздей*), la mortaise; 8. (*за гладане скрыто мъ*), le judas; 9. (*въ джомто на шалупа*), Mar. le nable; 10. (*на зѣброве*), le terrier, la tanière; 11. (*на землята за пижъни зяячета*), la rabouillière; 12. (*на зидъ за опашане*), Archit. l'ope *m*; 13. (*за игране на валка и игране на — съ валка*), le mail; 14. (*за истичане вода*), le baracane; 15. въ камъкъ (*за пущане вода*), le souillard; 16. кофарна —, trou de la serrure; 17. (*легло на зѣбръ*), le repaire; 18. (*за прозорецъ*), le regard; 19. (*за прѣкасане вѣже*), Mar. allonge d'écubier, *f*; 20. (*урана*), Chir. le trajet; 21. (*на цигулка*), l'ouïe *f*; 22. (*на съждина*), l'embouchure

f; 23. (*на стѣна*), le vide; 24. (*на тонъ*), l'âme *f*; 25. затикиувамъ —, va. boucher un trou; 26. искарвамъ изъ —, va. dévicher; 27. правя —, va. trouer; 28. пробивамъ —, va. mortaiser; 29. пробиване —, le mortaisage; 30. пробивамъ -ки на подкова, va. étaiper et estamper.

Дупликатъ, sm. le double.

Дупчене (*съ игла*), sn. Chir. l'acupuncture *f*.

Дупчасть, adj. percé, troué.

Дупчица (*у ремъкъ*), sf. le point.

Думвирать, sm. le duumvirat.

Думвирски, adj. duumviral.

Дуувиръ (*двоначалникъ*), sm. un duumvir.

Дуръ, adj. Mus. majeur.

Духала, sn. pl. l'éventoir *m*; || органы или ковачески —, la soufflerie.

Духало, sn. le soufflet, évantoir *m*; || (у китъ), l'évent *m*; || (у органы), le souffleur.

Духамъ, un. souffler; || духа (за вѣтръ-мъ), v. imp. il vent, il donne.

Духане, sm. le souffle; || (вѣтръ), la bouffée

Духателъ санджъкъ (*въ органы*), sm. le sommier. [bacane]

Духателна цѣва (*сарбакацъ*), sf. la sar-

Духливъ, adj. vaporeux.

Духло, sn. Mar. lit du vent, d'un courant, *m*.

Духнувамъ (*сѣвшъ*), va. souffler.

Духнуване (*вѣтръ*), sn. souffle de vent, *m*.

Духовенъ, adj. intellectuel; -вно, -lement; || clérical, canonique, ecclésiastique, homme d'église, *m*; || Théol. spirituel.

— концертъ, sm. concert spirituel *m*.

— отецъ, sm. directeur de conscience, *m*.

— приходъ (*прѣбенда*), sm. la prêbende;

|| съ —, prêbendé, adj.

— сань *[приемане —]*, la susception.

— съвѣтникъ, sm. consulteur du saint office, *m*.

— чинъ, sm. l'ordre *m*; || избранъ на —, un ordinaire; || поставямъ въ —, va. ordonner.

Духовенство, sn. le clergé, le sacerdoce; || fam. la prêtraille.

Духовидецъ, sc. visionnaire.

Духовна власть, sf. fig. l'encensoir *m*.

— наредба, sf. la canonique; по —, -мент.

— община, sf. la congrégation; || членъ на —, un congréganiste.

— пѣсень, sf. la cantique.

— роднина, sf. la compaternité.

— сѫдилица, sf. l'officialité *f*.

Духовникъ, sm. un coesseur, pénitencier *m*.

Духовно (*на духъ-мъ*) adv. spirituellement.

— владѣнне [*присъединене на —*], l'incamération; || присъединявамъ на —, va. incamer.

— вѣспиране, sn. l'interdit *m*.

— зване, sn. la robe; || fig. la soutane.

— или *[калугерско състояние*, sn. la régularité.